"Moj otac i ja posjetili smo Ebu Berzu, i moj ga je otac upitao o tome kad je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavljao namaze."

Sejjar b. Selama kazuje: “Moj otac i ja posjetili smo Ebu Berzu, i moj ga je otac upitao o tome kad je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavljao namaze. On mi je rekao: ‘Podne-namaz, koji vi nazivate prvi namaz klanjao je kad bi sunce prešlo zenit. Ikindiju je klanjao tako rano da bi neko od nas, nakon što je klanja, otišao na kraj grada i vratio se, a žestina sunca ne bi se bitno smanjila.’ Zaboravio sam šta je rekao glede akšam-namaza. ‘Volio je odgoditi jacija-namaz, koji vi nazivate atema; bio je protiv spavanja prije nje i razgovora poslije nje. Sabah bi klanjao toliko rano da bismo mogli prepoznati onog ko klanja do nas. Na sabahu bi učio od šezdeset do stotinu ajeta.”

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Ebu Berza, radijallahu anhu, spomenuo je vrijeme kada se obavljaju obavezni namazi. Prije svega, spomenuo je da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao podne kada sunce pođe sa zenita prema zapadu, i to je početak podnevskog vremena. Ikindiju bi klanjao tako da bi se čovjek mogao vratiti svome domu do nakraj Medine dok bi sunce još sjalo, i to je bio početak ikindije. Prenosilac je zaboravio šta je rekao o akšam-namazu, a već je rečeno da on nastupa sa zalaskom sunca. Jacija-namaz volio je odgađati, jer ju je najbolje klanjati na kraju njenog vremena do kojeg se može odgoditi bez potrebe za time. Mrzio je spavanje prije nje, jer se bojao da je ne odgodi mimo vremena do kojeg se može odgoditi ili da ga ne prođe džemat ili da ne zaspi, pa da ga prođe noćni namaz. Prezirao je i razgovaranje poslije jacije, iz straha da ne zakasni na sabah ili na sabah u džematu. Također, sabah-namaz bi završavao tek kada bi čovjek mogao poznati onog ko je klanjao do njega. U njemu bi učio šezdeset do stotinu ajeta, što ukazuje da je sabah klanjao u vrijeme dok je još bio sumrak.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6365